

vonnis

RECHTBANK ROTTERDAM

Team handel en haven

zaaknummer / rolnummer: C/10/604415 / KG ZA 20-845

Vonnis in kort geding van 19 oktober 2020

in de zaak van

B.V. ROTTERDAMSCH PRODUCTEN MIJ.,
gevestigd te Rotterdam,
eiseres,
advocaten mrs. T. Geerlof en S. Said te Rotterdam,

tegen

PHILIP MORRIS PRODUCTS S.A.,
gevestigd te Neuchâtel, Zwitserland,
gedaagde,
advocaten mrs. L. Kroon en D. van de Kamp te Amsterdam.

Partijen worden hierna RPM en Philip Morris genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 25 september 2020
- producties 1 tot en met 22 van RPM
- de akte houdende uitlating producties van RPM
- conclusie van antwoord en overlegging producties 1 tot en met 17 van Philip Morris
- de mondelinge behandeling gehouden op 5 oktober 2020
- de pleitnota van RPM
- de pleitnota van Philip Morris.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. RPM is een internationale groothandelaar in A-merkconsumptiegoederen. Meer in het bijzonder houdt RPM zich bezig met de transitohandel in ongeregelde goederen. RPM verhandelt onder meer sigaretten, likeuren en medische hulpmiddelen. Zij is voorts actief in de offshore-handel.

2.2. Philip Morris is een internationaal opererende tabaksproducent. Zij produceert

onder andere tabakssticks voorzien van het merk HEETS. Deze zijn bedoeld om te worden gebruikt in combinatie met het apparaat IQOS. De IQOS verbrandt geen tabak maar verwarmt deze. Daardoor is er bij gebruik geen sprake van rook en as en wordt er minder geur verspreid. Philip Morris is houder van internationale merkregistraties met gelding voor de Europese Unie voor het woordmerk "IQOS" en voor het woord- en beeldmerk "HEETS", voor goederen in klassen 9, 11 en 34.

2.3. F. Loendersloot Internationale Expeditie B.V., gevestigd te Roosendaal, (hierna: Loendersloot) is logistiek dienstverlener. Zij houdt zich onder meer bezig met de tijdelijke opslag van douane- en accijnsgoederen.

2.4. Begin juli 2020 heeft Philip Morris informatie gekregen over een mogelijk transport van een container met nummer UACU3470962 met daarin tabakssticks van het merk HEETS. Deze container bevond zich op dat moment op het schip Dalian Express Voyage 111W van Hapag Lloyd en was onderweg van Jebel Ali Freezone, Dubai, naar Subic Bay Freezone in de Filipijnen. Geadresseerde was Sinfa Logistics Inc, gevestigd te Subic Bay Freeport Zone, Filipijnen. Philip Morris was niet bekend met een geplande levering van HEETS tabakssticks naar de Filipijnen binnen haar geautoriseerde distributieketen. Zij heeft de bewegingen van de container gevolgd en contact gelegd met de Filipijnse douaneautoriteiten. De Filipijnse douaneautoriteiten hebben daarop een Prelodgment Control Order op de container geplaatst en deze na aankomst en lossing geïnspecteerd. Bij die inspectie, op 24 juli 2020, bleek dat de container slechts voor ongeveer één derde was gevuld. Met toestemming van de autoriteiten heeft Philip Morris de goederen in de container onderzocht op hun authenticiteit. Op basis van dit onderzoek heeft Philip Morris vastgesteld dat de container 300 dozen bevatte met 'cartons' met daarin pakjes tabakssticks met daarop de merkaanduidingen HEETS en IQOS en gezondheidswaarschuwingen in de Armeense taal (hierna: de Partij). De cartons met de pakjes tabakssticks bleken uit originele omdozen ("master cases") van Philip Morris gehaald en te zijn omgepakt in blanco dozen waarop het woord "Silver" geschreven stond en/of de letter "S". Op basis van de codes op de onderzochte pakjes HEETS heeft Philip Morris kunnen achterhalen dat deze deel uitmaakten van een partij tabakssticks die bestemd was voor, en door Philip Morris in verschillende batches is afgeleverd bij, haar (enige) distributeur in Armenië in de periode tussen oktober 2019 en maart 2020.

De Filipijnse autoriteiten hebben de Partij vervolgens vrijgegeven, maar de invoer daarvan in de Filipijnen niet toegestaan. Philip Morris is hiervan in kennis gesteld en geïnformeerd dat de Partij een andere bestemming had gekregen. De Partij is vervolgens via Singapore naar Rotterdam (ECT Terminal) vervoerd. Dat vervoer had Sinfa op 21 juli 2020 geboekt. Loendersloot was de consignee/geadresseerde van de Partij.

2.5. Bij brief van 10 september 2020 heeft Philip Morris Loendersloot verzocht om in te stemmen met afgifte van de Partij aan Philip Morris en om alle informatie die zij over de Partij heeft – waaronder opdrachtgever, transacties en correspondentie – te verstrekken. Namens Loendersloot is hierop bij brief van gelijke datum, welke brief een dag later is verstuurd en ontvangen, afwijzend gereageerd.

2.6. Philip Morris heeft zich, onder verwijzing naar de hiervoor in 2.4 omschreven gang van zaken, op het standpunt gesteld dat zij concrete aanwijzingen heeft dat sprake is van (dreigende) illegale handel dan wel smokkel van de Partij, die in strijd is met het WHO-

kaderverdrag inzake tabaksontmoediging en het FCTC-Protocol. Daarnaast is sprake van onrechtmatig handelen en beroept Philip Morris zich (subsidiar) op artikel 9 lid 2 sub a UMVo. Op deze gronden heeft Philip Morris bij beslagrekest van 10 september 2020 verlot gevraagd tot het leggen van conservatoir beslag tot afgifte ter vernietiging van de Partij, onder Loendersloot als expediteur en douane-entreposeur of ten behoeve van Loendersloot onder een derde, met aanstelling van Demontage Werkplaats Zeeland B.V. te Goes (hierna: DWZ) als gerechtelijk bewaarder. Met het op 10 september 2020 afgegeven beslagverlot is op 13 september 2020 beslag gelegd (hierna: het Beslag). Na de beslaglegging is een T1 (MRN)-document opgemaakt waarna, blijkens het opgemaakte proces-verbaal, de container is afgehaald namens de gerechtelijke bewaarder en opgeslagen in Spijkenisse, in de douane-loods van Top Logistics B.V.

3. Het geschil

3.1. RPM vordert om bij vonnis, steeds voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

Opheffing beslag

primair:

1. het Beslag op te heffen;

subsidiar:

2. Philip Morris te gebieden het Beslag met onmiddellijke ingang na het in dezen te wijzen vonnis op te heffen op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 250.000,00 ineens en € 5.000,00 per dag dat zij niet aan dit gebod voldoet, dan wel andere door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen bedragen, zulks met een maximum van € 10.000.000,00, dan wel een ander door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen bedrag;

Verbod beslaglegging

3. Philip Morris te verbieden nogmaals beslag te doen leggen op de Partij, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 250.000,00 ineens en € 5.000,00 per dag dat zij niet aan dit verbod voldoet, dan wel andere door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen bedragen, zulks met een maximum van € 10.000.000,00, dan wel een ander door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen bedrag;

Proceskostenveroordeling ex 1019h Rv

4. Philip Morris op de voet van artikel 1019h Rv te veroordelen in de redelijke en evenredige proceskosten van dit geding en de overige kosten die RPM heeft gemaakt, overeenkomstig haar gespecificeerde kostenstaat, of een andere door de voorzieningenrechter in goede justitie te bepalen verdeling toe passen.

3.2. Philip Morris stelt in haar verweer voorop dat sprake is van een partij die nergens anders dan in Armenië op de markt gebracht mag worden. RPM wil echter niet meewerken aan vervoer naar Armenië. Philip Morris wijst op de dubieuze weg die de Partij tot nu toe heeft gevolgd en meer in het bijzonder op feiten en omstandigheden rondom het vervoer van de Partij naar de Filipijnen. Daarnaast wijst zij op gebreken in de stukken die twijfels doen ontstaan ten aanzien van de stelling van RPM dat zij eigenaar van de Partij is en dat de Partij een T1-status heeft. Opheffing van het Beslag kan ertoe leiden dat de Partij in de EU op de markt gebracht wordt, wat een inbreuk op de Uniemerkrechten van Philip Morris en onrechtmatig handelen jegens Philip Morris oplevert, of dat de Partij buiten de EU op de markt wordt gebracht. Dat laatste is ook onrechtmatig en levert een inbreuk op de lokale merkrechten van Philip Morris ter plaatse op. Philip Morris concludeert op deze gronden tot

afwijzing van de vorderingen, met veroordeling van RPM, voor zover dit kort geding betrekking heeft op het merkenrecht, in de volledige proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Rv, te vermeerderen met de wettelijke rente, en in de nakosten.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Toetsingskader

4.1. Voorop wordt gesteld dat ingevolge artikel 705 lid 2 Rv een conservatoir beslag wordt opgeheven indien summierlijk van de ondeugdelijkheid van het door de beslaglegger ingeroepen recht of van het onnodige van het beslag blijkt. Het ligt op de weg van degene die opheffing van het conservatoire beslag vordert om, met inachtneming van de beperkingen van het kort geding, aannemelijk te maken dat het door de beslaglegger gepretendeerde recht ondeugdelijk is of dat het voortduren van het beslag om andere redenen niet kan worden gerechtvaardigd. Bij deze beoordeling dient de afweging van de wederzijdse belangen te worden betrokken.

Bevoegdheid en spoedeisend belang

4.2. Philip Morris heeft geen verweer gevoerd tegen de bevoegdheid van de voorzieningenrechter. Aangenomen wordt dat de voorzieningenrechter internationaal en relatief bevoegd is om van het geschil kennis te nemen. Die bevoegdheid vloeit bovendien voort uit artikel 705 lid 1 Rv. Het spoedeisend belang van RPM bij haar vorderingen is evenmin betwist en vloeit bovendien voort uit de aard van de vorderingen.

Inleidende opmerkingen

4.3. In haar beslagrekest heeft Philip Morris als primaire grondslagen voor haar verzoek het WHO-kaderverdrag inzake tabaksontmoediging en het daarbij behorende FCTC-protocol (het Protocol betreffende de uitbanning van illegale handel in tabaksproducten) genoemd. In haar pleitnota wijdt zij hieraan nauwelijks een woord, terwijl in de dagvaarding wordt betwist dat die regelingen hier toepassing vinden. De voorzieningenrechter neemt daarom aan dat Philip Morris deze grondslagen niet langer handhaaft. De voorzieningenrechter laat deze dan ook buiten beschouwing.

4.4. Als uitgangspunt dient dat als de Partij kwalificeert als een partij niet-communautaire goederen met een zogenoemde T1 status, deze slechts onder toezicht van de douane kan worden bewaard.

Philip Morris heeft in het beslagrekest gevraagd om DWZ als gerechtelijk bewaarder aan te wijzen welk verzoek is toegewezen. Philip Morris stelde dat DWZ “voor deze bewaring geschikt is”, dat zij “(...) de bewaring in de loods onder toezicht van de douane kan verzorgen” en dat zij “daartoe bereid is gevonden”. De Partij is echter feitelijk bij het douane-entrepot van Top Logistics B.V. te Spijkenisse onder rechtstreeks douanetoezicht opgeslagen. DWZ heeft enkel het vervoer naar Top Logistics B.V. verzorgd. Uit haar antwoorden op vragen van de voorzieningenrechter hierover wordt afgeleid dat Philip Morris bij de indiening van het beslagrekest wist dat DWZ niet de status van douanetoezicht bewaarplaats had en heeft. Philip Morris kan zich er niet achter verschuilen dat in het beslagrekest staat dat DWZ de bewaring onder toezicht ‘kan verzorgen’, wat – in haar optiek – de mogelijkheid biedt om de bewaring elders te laten

plaatsvinden. Zij heeft de voorzieningenrechter aldus op zijn minst niet volledig geïnformeerd. Het had op de weg van Philip Morris gelegen om in het beslagrekest de voorgenomen bewaarder en locatie van bewaring volledig te noemen. De consequentie van dit nalaten is dat RPM enige tijd onbekend was met de locatie van opslag van de Partij en dat voor haar niet duidelijk was of voldaan was aan de vereisten die de douane stelt aan opslag van de Partij die ook volgens Philip Morris accijnsproducten betreft die niet op iedere willekeurige plaats kunnen worden bewaard. Deze handelwijze van Philip Morris is in strijd met artikel 21 Rv. Dit geldt des te meer nu tijdens de mondelinge behandeling is opgemerkt dat Philip Morris regelmatig verzoeken tot benoeming van een gerechtelijk bewaarder voor accijnsproducten zo inkleedt en te dien aanzien zo laat handelen. Omwille van de procesefficiency verbindt de voorzieningenrechter hieraan op dit moment geen procedurele of juridische consequenties voor Philip Morris (ook niet voor wat betreft de in dat verband specifiek door RPM gevraagde proceskostenveroordeling ten laste van Philip Morris).

4.5. RPM heeft voorts aan de orde gesteld dat Philip Morris, hoewel zij zich ook beroept op merkinbreuken, geen termijn heeft gevraagd op grond van artikel 1019i Rv en dat die termijn ook niet bepaald is. Zij gaat er op die grond van uit dat het beslagverzoek niet mede op die grond is gebaseerd en toegewezen.

Philip Morris stelt zich op het standpunt dat er geen verplichting geldt om bedoelde termijn te vragen en te verlenen.

De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Artikel 1019i lid 2 Rv bepaalt dat wanneer de voorzieningenrechter geen termijn als bedoeld in lid 1 heeft gesteld, de voorziening haar werking verliest door een verklaring als bedoeld in lid 1, wanneer na ten minste 31 dagen, waarvan 20 ten minste werkdagen, geen eis in de hoofdzaak is ingesteld. Deze termijn valt nagenoeg samen met de op grond van artikel 700 lid 3 Rv door Philip Morris in het beslagrekest gevraagde en door de voorzieningenrechter bepaalde termijn van één maand. Die termijn was nog niet verstreken op het moment van de mondelinge behandeling van dit kort geding. Aan dat wat RPM in dit verband heeft opgemerkt, gaat de voorzieningenrechter dan ook voorbij.

Het materiële geschil

4.6. Voor de beoordeling van de opheffingsvordering zijn de antwoorden op de volgende vragen relevant:

1. Is aannemelijk dat RPM eigenaar/rechthebbende van de Partij is?
2. Is in deze zaak artikel 9 lid 4 UMVo¹ van toepassing of het zogeheten Class-criterium²?
3. Heeft de Partij de T1-status?
4. Welk oogmerk heeft RPM met de Partij en wie draagt op dat punt de bewijslast?
5. Leidt een belangenafweging tot een ander oordeel?

4.7. RPM eigenaar/rechthebbende van de Partij?

De eerste aanwijzing dat RPM eigenaar/rechthebbende van de Partij is, wordt gevormd door de aankoopfactuur die als productie 4 van RPM is overgelegd. Hoewel Philip Morris kan worden toegegeven dat daarop een factuurnummer en logo van de afzender ontbreken, past de inhoud ervan één op één bij de als productie 10 van RPM overgelegde verkoopfactuur en het als productie 5 van RPM overgelegde aanbetalingsbewijs van 50% van de verkoopprijs,

¹ Verordening 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerck.

² HvJ EG, 18 oktober 2005, ECLI:EU:C:2005:616.

waarop het factuurnummer vermeld staat. Gelet op die informatie wordt het opwerpen van vragen, zoals Philip Morris doet, niet aangemerkt als een gemotiveerde betwisting. De bezwaren van Philip Morris lijken vooral gericht te zijn tegen het ontbreken van informatie over de koper van de Partij. Als zij hierover nader geïnformeerd had willen worden had zij, bijvoorbeeld, in reconventie een vordering op grond van artikel 843a Rv kunnen instellen, maar dat heeft zij nagelaten. De voorzieningenrechter acht dan ook (summierlijk) aannemelijk dat RPM eigenaar/rechthebbende van de Partij is.

4.8. UMVo of Class-criterium

Ter discussie staat of hier het Class-criterium uit 2005 toepassing vindt, zoals RPM stelt, of dat de toets van, het nieuwere, artikel 9 lid 4 UMVo moet worden aangelegd, zoals Philip Morris betoogt. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

4.8.1. De Partij is op 13 september 2020 in Rotterdam aangekomen en onder douanetoezicht gesteld. Philip Morris heeft op diezelfde dag het Beslag doen leggen. Dit alles heeft zich dus afgespeeld nadat artikel 9 lid 4 UMVo op 1 oktober 2017 van kracht is geworden. Omdat de Partij na de datum van inwerkingtreding van genoemd artikellid is beslagen ligt de toepasselijkheid hiervan voor de hand en niet die van het oudere Class-criterium.

4.8.2. Het op 1 oktober 2017 van kracht geworden artikel 9 lid 4 UMVo vormt een wezenlijke uitbreiding van de werkingssfeer van een Uniemerken ten gunste van de merkhouder. Artikel 9 lid 4 UMVo bepaalt dat de houder van een Uniemerken het recht heeft te verhinderen dat derden in het economische verkeer waren binnenbrengen in de Unie zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven Uniemerken of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden. Onder deze regeling kan een merkhouder zich, en dat is de wezenlijke uitbreiding, verzetten tegen de binnenkomst in de Unie van oorspronkelijke merkgoederen die zijn geplaatst onder de regelingen extern douanevervoer of douane-entrepot (de zogenoemde T1 status). Blijkens overweging 16 in de preambule van de UMVo moet het voor een merkhouder, onder meer, mogelijk zijn om het binnenbrengen van inbreukmakende waren en de plaatsing ervan in alle douanesituaties, te verhinderen, zelfs wanneer dergelijke waren niet bestemd zijn om in de Unie te worden verhandeld.

4.8.3. De Partij betreft originele merkgoederen die afkomstig zijn van Philip Morris. Deze goederen waren door haar alleen voor de markt in Armenië bestemd, zijn zonder haar toestemming naar derde landen gebracht, daaruit weer vertrokken en uiteindelijk in de haven van Rotterdam aangekomen. Zowel in het geval de Partij bestemd is om in de EU (EER) te worden verhandeld, als wanneer dat niet het geval is, is sprake van goederen in verband waarmee Philip Morris een actie op grond van artikel 9 lid 4 UMVo kan instellen.

4.9. T1-status

4.9.1. Goederen die in het douanegebied van de Unie worden binnengebracht, kunnen aan douanetoezicht worden onderworpen en door de douaneautoriteiten worden gecontroleerd. Goederen die in de Unie zijn binnengebracht en onder douanetoezicht staan, maar niet zijn ingevoerd in de Unie, worden aangemerkt als niet-communautaire goederen die een zogenoemde T1 status hebben. De T1 status duurt zolang het nodig is om de douanestatus van de goederen te bepalen. De douanestatus is afhankelijk van de bestemming van de goederen,

zoals invoer in de Unie, al dan niet met plaatsing onder een accijnsschorsingsregeling, wederuitvoer (bij goederen in transit van een land buiten de Unie naar een ander land buiten de Unie) dan wel vernietiging van de goederen.

4.9.2. De voorzieningenrechter acht vooralsnog niet uitgesloten dat de Partij de T1 status heeft. Daartoe is acht geslagen op de als productie E10 overgelegde verkoopfactuur van 2 juli 2020 ('Goods are on T1 documents'). Daarnaast lijkt bladzijde 2 van de als productie 11 van RPM overgelegde verklaring van Loendersloot geschreven als antwoord op de vraag wat er met de Partij zou zijn gebeurd als deze niet was beslagen en betwist Philip Morris niet dat Loendersloot zekerheid heeft gesteld, wat past bij een T1 status. Bovendien is – in ieder geval ten behoeve van het vervoer naar de beslaglocatie – blijkbaar een T1 (MRN) document opgemaakt waarvan de deurwaarder in zijn proces-verbaal van 15 september 2020 melding maakt. Waarvoor dat nodig is als de Partij geen T1 status heeft, licht Philip Morris niet toe. Daar komt nog bij dat RPM actief is in de transitohandel in ongeregelde goederen, zoals tabakssticks, wat bijdraagt aan de aannemelijkheid van de T1 status van de Partij. Hoewel Philip Morris terecht opwerpt dat vooralsnog nergens concreet uit blijkt dat RPM, of iemand namens haar, een T1 aangifte heeft gedaan, is dit in het kader van de onderhavige beoordeling niet van doorslaggevend belang. Het hiervoor overwogene leidt er immers toe dat Philip Morris zowel in de situatie dat de Partij een T1 status heeft (wat op het eerste gezicht dus niet uitgesloten lijkt), als in de situatie dat de Partij die T1 status niet heeft, een actie op grond van artikel 9 lid 4 UMVo kan instellen.

4.10. Welk oogmerk heeft RPM met de Partij en wie draagt op dat punt de bewijslast? /de belangenafweging

Hiervoor is al aangegeven dat niet het Class-criterium maar artikel 9 lid 4 UMVo hier geldt en dat, blijkens de preambule, een merkhouders veel handelingen op vergaande wijze kan verhinderen.

Blijkens de hiervoor aangehaalde preambule kan een merkhouders het plaatsen van inbreukmakende waren in alle douanesituaties verhinderen, ook wanneer die waren niet bestemd zijn om in de Unie te worden verhandeld. Dat dit laatste aan de orde is, betogen uiteindelijk beide partijen. RPM stelt immers dat de eindbestemming niet Nederland is en dat de Partij is verkocht aan een handelaar in Hong Kong, terwijl Philip Morris het er steeds over heeft dat de Partij ergens in de wereld op de markt zal worden gebracht.

Het elders op de markt brengen van de Partij is naar het oordeel van de voorzieningenrechter slechts dan geen inbreuk op de merkrechten van Philip Morris wanneer dit plaatsvindt in een zogeheten offshoremarkt. Philip Morris heeft dit tijdens de mondelinge behandeling ook erkend, maar aan die erkenning toegevoegd dat dit niet erg voor de hand ligt.

Daarvan uitgaande valt als eerste op dat RPM geen informatie over de eindbestemming van de Partij wenst te verstrekken, welke informatie blijkens het hiervoor overwogene relevant is. Maar dat is niet het enige. Er is een grote hoeveelheid aan feiten en omstandigheden die de nodige vragen oproepen, vragen die niet worden beantwoord en de verdenking doen rijzen die Philip Morris in dit kort geding en in het beslagrekest heeft geuit. Het gaat dan om het volgende:

- invoer op de aanvankelijk beoogde bestemming van de Partij, Subic Bay in de Filippijnen, is niet toegestaan;
- al voor aankomst in de Filippijnen was vervoer naar Rotterdam geboekt;
- de Partij heeft onbegrijpelijke en kostbare vervoersbewegingen gemaakt van Armenië naar Jebel Ali, naar Singapore en de Filippijnen en van de Filippijnen via Singapore naar Rotterdam, terwijl de koper van de Partij zich zou bevinden in Hong Kong;

-
- de Partij is, zonder dat duidelijk is waarom dat gebeurd is, omgepakt in (rommelige) dozen die niet de originele dozen zijn waarin Philip Morris de partij in Armenië op de markt heeft gebracht. Op de originele dozen stond het merk HEETS vermeld en was een label met tracking en tracing informatie aangebracht om mede de traceerbaarheid te vergemakkelijken, wat nu ontbreekt. De cartons en pakjes HEETS zijn dus niet langer verpakt op de wijze zoals Philip Morris gebruikelijk haar producten in de zwaar gereuleerde handel in tabaksproducten wenst te brengen;
 - op de ‘Manifest Way Bill’, betrekking hebbend op het transport van Singapore naar de Filippijnen, staat als omschrijving van de vervoerde goederen ‘Cigarettes roll’, op de ‘Booking Receipt Notice’ voor het vervoer naar Rotterdam staat ‘Chewing Tobacco & Snuff’, op de ‘Commercial Invoice/Packing List’ staat ‘HEETS Brand Tobacco’ en op de ‘Final Shipping Instruction’ ‘Heated Tobacco’.

Dit alles tezamen brengt met zich dat sprake is van onverklaarbaarheden die gerelateerd zouden kunnen zijn aan de door Philip Morris in haar producties concreet gemaakte praktijken van illegale handel in tabaksproducten onder ontduiking van invoerrechten en accijnzen. Dat betekent dat niet zonder meer kan worden uitgesloten dat de vrees van Philip Morris dat de Partij uiteindelijk bestemd is om, zonder haar instemming, elders op een markt te worden gebracht wat inbreukmakend handelen oplevert, gerechtvaardigd is althans kan zijn. De hiervoor beschreven proceshouding van RPM heeft aan dit oordeel bijgedragen. Mede gelet op de preambule van de UMVo dient de twijfel die in dit verband is ontstaan reeds doorslaggevend te zijn voor het oordeel dat het Beslag voor de door Philip Morris gepretendeerde vordering moet rusten. Een belangenafweging noopt hier ook toe, waarbij de in randnummer 7.2 van de pleitnota van RPM genoemde omstandigheden aan haar zijde mede in aanmerking zijn genomen. Over die belangenafweging wordt nog opgemerkt dat ook in een kort geding tot opheffing van een conservatoir beslag tot afgifte ter vernietiging van goederen die tot een handelsvoorraad behoren, het algemene beginsel van artikel 254 lid 1 Rv, op het punt van de afweging van belangen tussen partijen, geldt.

4.11. In het voorgaande ziet de voorzieningenrechter verder aanleiding om het door RPM gevraagde verbod om opnieuw beslag te leggen op de Partij af te wijzen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat RPM onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan een dergelijke beperking in dit geval kan worden gerechtvaardigd. Feitelijk komt het gevorderde neer op een (gedeeltelijke) beperking van de toegang tot de rechter. Volgens vaste jurisprudentie dient met de beperking van grondrechten, in dit geval een beperking van de artikelen 13 en 6 EVRM waarin het recht op toegang tot de rechter is geregeld, zeer terughoudend te worden omgegaan.

Proces- en nakosten

4.12. RPM wordt als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten veroordeeld. Philip Morris heeft aanspraak gemaakt op een kostenveroordeling op grond van artikel 1019h Rv en heeft kosten opgegeven tot een bedrag van € 13.809,00. Daarin zijn begrepen de werkzaamheden die de advocaten van Philip Morris hebben verricht in het kader van het beslagverzoek. De voorzieningenrechter volgt RPM in haar standpunt dat de kosten van een conservatoir beslag, die afgaande op de omschrijving van de werkzaamheden in de kostenopgave worden gesteld op € 2.407,00, naar hun aard kosten zijn die bij de beoordeling in de hoofdzaak in aanmerking moeten worden genomen. Per saldo kan Philip Morris naar het oordeel van de voorzieningenrechter dus in dit kort geding aanspraak maken op een kostenveroordeling op grond van artikel 1019h Rv tot een bedrag van € 11.402,00.

De onderhavige zaak is, gelet op de geoordeelde uitkomst, een zaak ter handhaving van intellectuele eigendomsrechten in de zin van artikel 1019 Rv. Om de redelijkheid en evenredigheid van de opgevoerde kosten te kunnen beoordelen, sluit de voorzieningenrechter aan bij de Indicatietarieven in IE-zaken (versie april 2017). De daarin vermelde tarieven worden geacht redelijk en evenredig te zijn. Deze zaak valt naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter onder de categorie normaal kort geding met een maximumtarief van € 15.000,00. Het door Philip Morris opgegeven bedrag aan advocaatkosten is lager dan dit bedrag en wordt toegewezen, vermeerderd met € 656,00 aan griffierecht, waarmee het totaalbedrag uitkomt op € 12.058,00, te vermeerderen met de gevraagde en in de beslissing toe te wijzen wettelijke rente.

4.13. De gevorderde veroordeling in de nakosten is in het kader van deze procedure slechts toewijsbaar voor zover deze kosten op dit moment reeds kunnen worden begroot. De nakosten worden dan ook worden toegewezen op de wijze zoals in de beslissing vermeld.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. wijst de vorderingen (in alle onderdelen) af,

5.2. veroordeelt RPM in de proceskosten, aan de zijde van Philip Morris tot op heden begroot op € 12.058,00, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag met ingang van veertien dagen na dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.3. veroordeelt RPM in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 157,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat RPM niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 82,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak,

5.4. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P. de Bruin en in het openbaar uitgesproken op 19 oktober 2020. 1734/2009

